

481. Добро-то послѣдствіе (апотелесма) на всяко дѣло, и наистина въ най-опасны-те обстоятелства, не зависи отъ помощь-та, която приемаме отъ другадѣ, но отъ разумность-та, и отъ добро-то обхожденіе.

482. Разумность-та предпочитася отъ храбрость-та, защото разумность-та совершава дѣла, кой-то храбрость-та не може да учини.

483. Мудрый съ рѣчи-те си чини нѣшта, гдѣ-то сто войски соединени не могатъ да учинатъ.

484. Блаженъ е оный, кой-то отъ недостаткы-те на другы-те поправява свои-те.

485. Добрини-те не иматъ воздаяніе достойно за наши-те кланянія, кой-то правиме, да да ги получиме.

486. Не треба да ся разговарашъ докль първо не обмыслишъ основа, кое-то ще кажешъ, што да чинишъ нѣчто безъ размышленіе.

487. Они, кой-то ся уповаватъ да най-атъ полза между мятежы-те и неустройства, не праватъ друго освѣнь да ги причивятъ.

488. Не можеме никога да имаме прияель безъ недостатокъ (кусуръ).

489. Когда нѣкой има добродѣтель,